

Hlavně nepřistoupit na křestní jména, drží se člověka jako klíště. „Policistka Sachsová.“

„Je tu pěkný poprask. Taková bomba... To je svinstvo.“

„Podívejte, Jime, tahle páska je tu od toho, aby lidi nechodili na místo činu. Takže byl byste tak hodný a postavil se za ni?“

„Počkejte. Chcete říct, že to platí i pro policisty?“

„Ano, to chci.“

„To jako i pro mě?“

„Přesně tak.“

Kontaminace místa činu obvykle pocházela z pěti hlavních zdrojů: od počasí, příbuzných oběti, podezřelých, sběratelů suvenýrů a – ze všeho nejhorší – policejních kolegů.

„Ničeho se ani nedotknu. Na mou duši. Ale moc rád bych vás pozoroval při práci.“

„Sachsová,“ zašeptal Rhyme, „řekni mu, aby vypadl z tvýho místa činu.“

„Jime, vypadněte z mého místa činu.“

„Jinak to ohlásíš.“

„Jinak to ohlásím.“

„Óó, tak vy takhle, jó?“ Odevzdaně zvedl ruce a z jeho úlisného úsměvu vyprchala veškerá koketnost.

„Pokračuj, Sachsová.“

Policista odkráčel pomalým krokem, aby si zachoval poslední zbytky hrdosti. Naposledy se ohlédl, ale žádná szíravá poznámka ho nenapadla.

Amélie Sachsová začala dělat rošt.

Existuje několik různých způsobů, jak prohledávat místo činu. Pro otevřená prostranství se obvykle používal pásmový průzkum – chůze v klikatých serpentínách –, protože se tak dala rychle projít zem. Rhyme o tom však nechtěl ani slyšet a používal chůzi v roštu, kdy se celá oblast projde po malých krůčcích tam a zpět v jednom směru, pak se člověk otočí a projde místo stejným způsobem ve směru kolmém. Když ještě Rhyme vedl

pátračku, stal se výraz „dělat rošt“ synonymem pro ohledávání místa činu – a běda policistovi, kterého by Rhyme přistihl, jak si rošt zkracuje nebo je duchem nepřítomen.

Sachsová teď chodila sem a tam celou hodinu. I když postřík možná zahladil otisky a stopové důkazy, nemusel zničit větší stopy, které Tanečník při troše štěstí na místě činu zanechal, a rozhodně nezničil otisky bot a těla v blátě vedle dráhy.

Jenže Sachsová nic nenašla.

„K čertu, Rhyme, ani ťuk.“

„Ale Sachsová. Určitě tam něco je. Vsadím se, že je tam toho spousta. Chce to jen trochu víc úsilí než ostatní místa činu. Nezapomeň, že Tanečník je jiný než ostatní padouši.“

Ach jo, už zase.

„Sachsová.“ Hlas ve sluchátkách se snížil a nabral podmanivý tón. Amélie Sachsová se roztrásla. „Vzij se do něj,“ zašeptal Rhyme. „Ty víš, jak to myslím.“

Sachsová to věděla naprosto přesně. Jenže tahle myšlenka se jí protivila. Jasně, jasně, nejlepší kriminalisté mají schopnost najít ve své mysli temné zákoutí, kde se hranice mezi lovcem a štvancem smazává, až zmizí úplně. Tihle lidé se na místě činu nepohybují jako obyčejní policajti, kteří jen sbírají do pytlíků různé svinstvo, ale jako pachatelé, kteří naplno prožívají své touhy, přání i obavy. Rhyme tenhle dar měl. A i když si to Sachsová nechtěla přiznat, měla ho taky. (Před měsícem prohledávala místo činu, na kterém otec rodiny zavraždil svou ženu a dítě, a podařilo se jí najít vražednou zbraň za situace, kdy veškeré úsilí ostatních totálně selhalo. Po případu nemohla týden chodit do práce, neboť se jí neustále zjevovaly vidiny, že to ona ubila oběti k smrti. Viděla jejich tváře, slyšela jejich křik.)

Dlouhá pauza. „Mluv se mnou,“ ozval se Rhyme a podrážděnost z jeho hlasu postupně zmizela. „Jsi on. Chodíš po místech, po kterých chodil on, přemýšlíš, jak přemýšlil on...“